

دانش‌آموزان باید در کلاس‌هایی باشند که برای آن‌ها روحیه‌بخش و الهام‌بخش باشد - مکان‌هایی روشن با هوای تازه و پر از نمونه کارهایی که آن‌ها قرار است به انجام آن ترغیب شوند.

در آینده ما چیزی به اسم «کلاس درس» نخواهیم داشت!

از افراد سرشناسی که در حوزه آموزش خدمت می‌کنند - از سیاست‌گذار و معلم گرفته تا فعالان این حوزه و والدین - این سؤال را پرسیدیم که از نظر آنان مدرسان ایده‌آل چگونه است. ما از آنان خواستیم تا برای تصور سیستم آموزشی آرمانی خود قوانین، سیاست‌ها و هزینه‌ها را در نظر بگیرند. می‌خواستیم بدانیم بزرگترین و ریزترین جنبه‌هایی که این مردان و زنان با بیشترین حساسیت آن را برای یک مدرسه مورد بررسی قرار می‌دهند کدام است، تا در دنیای واقعی به آن‌ها جام عمل بپوشانیم. آن‌ها از نو به بررسی مسئله پرداختند تا بهشت آموزشی خود را بسازند. در این گزارش از آنها خواسته شده فضای آموزشی و کلاس بی‌عیب و نقص را توصیف کنند.

ریتا پین آرنز، مدیر سیاست آموزشی مرکز عملیاتی منابع جنوب شرقی آسیا

دانش‌آموزان باید در کلاس‌هایی باشند که برای آن‌ها روحیه‌بخش و الهام‌بخش باشد - مکان‌هایی روشن با هوای تازه و پر از نمونه کارهایی که آن‌ها قرار است به انجام آن ترغیب شوند. بعضی کلاس‌ها کمی سنتی‌تر خواهد بود یعنی به شیوه‌ای که امروزه از کلاس در ذهن ماست، اما بقیه خارج یا در اتاق‌های روباز (atrium) یا آمفی‌تئاتر برگزار خواهد شد. می‌توان از صندلی‌هایی با جاکتایی، کوسن و یا نیمکت استفاده کرد که به صورت ردیفی یا دایره‌ای چیده شده‌اند - هر طور که معلم بخواهد، به این معنی که یک الگوی خاص که برای هم کلاس‌ها اعمال شود وجود نخواهد داشت. هر کلاس طبق نیازهای مسئله مورد آموزش برگزار خواهد شد؛ اما اولویت دادن مدارس در وهله اول به نحوه چیدن کلاس‌ها است و مهم‌تر از همه چیز به منظور جان دوباره بخشیدن به آموزش و سپس در صورت نیاز، بازتاب محیط‌های گوناگونی که کودک خارج از نهاد مدرسه با آن‌ها در ارتباط خواهد بود. دانش‌آموزان فضاهای زیبایی در اختیار خواهند داشت که باعث می‌شود از بودن در مدرسه لذت ببرند - محیطی با وجود هنر، گیاهان زنده، موسیقی و در صورت امکان، صندلی‌های راحت و امکان دسترسی به اینترنت پرسرعت.

نیکولسون بیکر، نویسنده کتاب جایگزین: رفتن به مدرسه همراه هزاران کودک

پنجره‌هایی که بتوان آن‌ها را باز کرد، مثل حمام‌های تمیز و صندلی‌های تک‌نفره که بتوان آن‌ها را به شکل‌های مختلف چید از جمله امکانات خوب به شمار می‌روند. به نظر می‌رسد مدارس و کلاس‌های کوچک نتیجه بهتری نسبت به مدارس و کلاس‌های بزرگ داشته باشند.

معلم‌ان از تزیین کردن کلاسشان لذت می‌برند؛ دیوارهای اتاقی که من به عنوان معلم جایگزین در آنجا تدریس می‌کردم پر بود از چیزهای رنگی - پوسترها و جداول، قوانین و تذکرات و شخصیت‌های کارتونی و لیست کلمات کلیدی. بعضی وقت‌ها تزیینات خیلی خوب جواب می‌دهد، بعضی وقت‌ها نه. در کل، نباید شورش را درآورد. اگر شما مجبور باشید هر روز وارد مکانی شوید که آن را دوست ندارید هر جملی روی دیوار می‌تواند آزاردهنده باشد.

کارول بریس، مدیر اجرایی «شبک» حامی آموزش عمومی»

تجرب من به عنوان مدیر دبیرستان به من آموخت که هیچ وقت زمان زیادی را روی «مسائل کوچک» صرف نکنم. به نظرم نحو

چینش صندلی‌ها در زمره همین مسائل قرار می‌گیرد. دانش‌آموزان و معلمان نیازمند فضایی تمیز، جادار با تهویه مناسب و نورپردازی خوب برای تدریس و یادگیری‌اند. هر مدرسه‌ای مجهز به وسایل تهویه هوا خواهد بود و همچنین کلاس‌ها باید در فصول سرد به اندازه کافی گرم شوند البته نه بیش از حد.

راهرو باید ساکت باشد و کلاس‌ها باید تا جایی که امکان دارد عایق صدا باشند. صندلی‌ها یا میزها باید راحت باشند و باید به شیوه‌ای که معلم آن‌ها را برای درس مناسب می‌داند چیده شوند. همه چیز باید به گونه‌ای طراحی شود که کمترین حواس‌پرتی را برای دانش‌آموزان و معلمان داشته باشد.

من شاهد بودم که مدتی دیوارهای متحرک خیلی معروف شدند و سپس از مد افتادند، مثل بحث‌هایی که درباره استفاده از تخته سیاه یا تخته سفید بود یا اینکه صندلی‌ها را دایره‌ای بچینیم یا ردیف؛ اما در نهایت به نظر می‌رسد به سمت طرح‌هایی پیش می‌رویم که کاملاً سنتی‌اند. به نظر علت این امر آن است که آن شیوه‌ها به خوبی به نیازهای دانش‌آموزان و معلمان جواب می‌دهد.

کاترین کاشینبری، مدیر اجرایی «والدین حامی مدارس عمومی»

در کل، انواع مختلفی از میز تحریرها بسته به سایز و ظرفیتشان موجود خواهد بود - انفرادی، طولی یا دایره‌ای شکل. صندلی‌ها قابل جابجایی خواهند بود و میزی به آن‌ها اضافه نمی‌شوند. بالشت‌های بزرگ کنار پنجره‌ها وجود خواهد داشت. دانش‌آموزان این امکان را دارند که مکانی را جست‌وجو کنند که برای آن‌ها راحت‌تر است. همچنین دانش‌آموزان اجازه دارند بایستند، حتی زمانی که با کامپیوتر کار می‌کنند. مکان باز و بزرگی به عنوان محل گردهم‌آمدن افراد در نظر گرفته خواهد شد. کلاس پنجره‌های بزرگی خواهد داشت تا نور طبیعی فراوان از طریق آن وارد کلاس شود. کلاس رنگارنگ خواهد بود، البته نه رنگ‌های جیغ که باعث حواس‌پرتی شوند - رنگ‌ها آبی، سبز، سفید و زرد خواهند بود. کلاس مجهز به تجهیزات چندرسانه‌ای به همراه به روزترین کامپیوترها خواهد بود. مکان‌هایی در نظر گرفته خواهد شد تا دانش‌آموزان بتوانند ایده‌هایشان را در آنجا ابراز کنند و از این طریق به فعال‌تر شدن محیط آموزشی کمک کنند. همچنین کلاس با توجه به موضوع چیده خواهد شد اما ایستگاه‌های تعامل برای هرکس در نظر گرفته می‌شود تا هم دانش‌آموزان بتوانند یادگیری عملی را تجربه کنند.

مایکل هورن، از بنیانگذاران موسسه کریستنسن کلیتون

در آینده ما چیزی به اسم «کلاس درس» نخواهیم داشت. مانع پیشرفت راه کلاس‌های آینده همین عبارت «آینده کلاس‌ها» است. این عبارت ذهن ما را به شیوه طبقه‌بندی دانش‌آموزان بر اساس سن و نشان دادن آن‌ها با هم در یک کلاس با یک معلم محدود می‌کند. دانش‌آموزان [در آینده] در محیط‌هایی دانش‌آموزمحور به یادگیری خواهند پرداخت - شاید به آن‌ها استودیوهای آموزش بگویم - که در آن روند یادگیری هر دانش‌آموزی به صورت انفرادی تحت نظر خواهد بود تا نیازهایش به صورت دقیق مشخص شود. طرح‌ریزی دوباره مکان‌ها و امکانات با توجه به موازین عاملیت دانش‌آموزان، انعطاف‌پذیری و انتخاب دانش‌آموز که بنیان الگوهای نوین آموزشی‌اند، امری حیاتی است. از آنجایی که این الگوها از ترکیب شیوه‌های چندگان آموزشی بهره می‌برند، به فضاهایی برای انواع مختلف فعالیت نیاز خواهند داشت؛ فعالیت‌هایی که می‌تواند به صورت فردی از طریق رسانه دیجیتال یا در گروه‌های کوچک تعاملی انجام شود. طبق آنچه لری کرنز (Kearns Larry)، یکی از معماران گروه Wheeler فضاهای «گفت‌وگو» کرده طراحی شیکاگو در را فضاها روزترین به و بهترین با ای مدرسه اخیرا که Kearns Architects مورد نیاز برای هم این شیوه‌های آموزشی را می‌توان در فضای موجود کنونی به شیوه‌ای کنار هم قرار داد که کمترین مزاحمتی را برای هم ایجاد نمی‌کنند. ترکیب فضای آموزشی ذاتاً نمی‌تواند با محوریت خاصی باشد، چراکه برای دانش‌آموزان طراحی می‌شود. میز معلم، اگر وجود داشته باشد، در حاشیه کلاس خواهد بود.»

ریچارد کالبرگ، عضو ارشد «بنیاد قرن»

چگونگی برپایی [کلاس] طبق کارکرد [آن کلاس] خواهد بود و اگر یکی از اصول اصلی آموزش عمومی ترویج گام‌به‌گام آموزش دموکراسی است، پس دانش‌آموزان باید با هم برابر باشند (این‌طور نباشد که برخی جلو بنشینند، برخی عقب) و همچنین دانش‌آموزان مشارکت‌کنندگان فعال در فرآیند آموزش باشند نه صرفاً دریافت‌کنندگان منفعل اطلاعاتی که معلم به آن‌ها می‌دهد. چینش ردیفی مرسوم باعث تقویت تفکر طبقه‌بندی [طبقه‌بندی افراد در جامعه] می‌شود. این در حالی است که چیدن صندلی‌ها به صورت دایره‌ای این را تداعی می‌کند که دانش‌آموزان باید طریق مباحثه و نحوه تصمیم‌گیری را بیاموزند. همچنین در حالت چینش دایره‌ای، می‌توان صندلی‌ها را به گروه‌های کوچک چهارتایی دسته‌بندی کرد تا روحیه همکاری را بین دانش‌آموزان تقویت کند.

در این کلاس‌ها کارهای هنری و پروژه‌های دانش‌آموزان به نمایش گذاشته خواهد شد اما هرگز نمره یا امتیاز به صورت عمومی اعلام نخواهد شد، چراکه ممکن است باعث تحقیر دانش‌آموزانی شود که با هم رقابت دارند. ویژگی مهم کلاس‌های امروزه این است که دانش‌آموزان از هر فشری در آن حضور دارند - ثروتمند و فقیر، سیاه و سفید، لاتین و آسیایی. اهمیت مدارس ادغام‌شده از این روست که به دانش‌آموزان می‌آموزد چگونه با هم‌کلاسی‌هایشان که از فشری متفاوت از آن‌ها هستند کنار بیایند و این پیام را پررنگ‌تر کند که در آمریکا هم ما از لحاظ اجتماعی برابر هستیم. دانش‌آموزان خانواده‌های کم‌درآمد که در مدارس با دانش‌آموزانی از سطوح مختلف درآمد درس می‌خوانند بیش از دو سال از دانش‌آموزان کم‌درآمد که در مدارس خانواده‌های به شدت فقیر درس می‌خوانند، جلوترند؛ بنابراین ما علاوه بر اطمینان‌یافتن از چینش مناسب صندلی‌ها باید بدانیم که پیش‌زمینه دانش‌آموزانی که روی آن صندلی‌ها نشسته‌اند نیز متفاوت است.

مایکل ری، بنیان‌گذار «استیودنت فرست» و رئیس سابق مدارس عمومی واشنگتن دی.سی.

کلاس‌های مقطع ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان به کلی از هم متفاوت خواهد بود. کلاس‌های مقاطع ابتدایی جایگاه‌های کار خواهند داشت که به راحتی در کلاس جای می‌شوند و باعث گسترش روابط بین دانش‌آموزان می‌شود. همچنین فضایی دوست‌داشتنی تحت عنوان «محل قصه‌گویی» نیز وجود خواهد داشت. محلی ساخته شده از مواد نرم و با رنگ‌های گرم برای نشست‌های جمعی که کل کلاس آنجا گرد هم می‌آیند برای اعلام برنامه‌ها، قرائت و برگزاری جشن‌ها.

کلاس‌های مقطع راهنمایی به همراه بچه‌ها بزرگ‌تر و کامل‌تر می‌شوند، مکان‌هایی برای نشست‌های گروهی مثل صندلی‌های پای پنجره یا نیمکت‌هایی به همراه میزکارهایی برای مشارکت و همکاری. این کار باعث آسان‌تر شدن کار گروهی برای دانش‌آموزان می‌شود و هم‌چنین فضای موردنیاز برای کار و تفکر شخصی را نیز پیش‌بینی می‌کند. کلاس‌های دبیرستان توسط خود دانش‌آموزان طراحی می‌شود که در آن فضایی لابی‌مانند برای کارهای گروهی و فضاهای اختصاصی بیشتری برای کار و مطالعه فردی در نظر گرفته می‌شود. کلاس‌های مقطع دبیرستان بازتابی از مرحله رشدی هستند که دانش‌آموزان دبیرستان آن را از سر می‌گذرانند، یعنی دور انتقال. این نوع طراحی استقلال را برای آن‌ها به ارمغان می‌آورد، درعین حال که محیطی پربار برای کاوش خواهد بود.

کلاس‌های هم‌مقطع از فناوری تعاملی، کتاب‌ها و ابزار مخصوص خواندن متون الکترونیکی و تا جایی که ممکن باشد از نور طبیعی بهره‌مند خواهند بود. علاوه بر این، هم‌مدرس‌تدبیری برای فضاهای آموزشی غیرمرسوم مثل باغ‌ها، آشپزخانه و مکان‌هایی خارج از محیط آموزشی خواهند اندیشید.

رندی وینگارتن، دبیر «فدراسیون معلمان امریکا»

این پرسش‌ها از چگونگی یک کلاس ایده‌آل خنده‌دار است. من در نیویورک روی قراردادی مذاکره کردم که در آن ذکر شده بود که نحوه برگزاری کلاس بر عهده معلم و بر اساس نیاز کلاس خواهد بود. کلاس‌ها به تناسب هدف برگزاری آن کلاس سازمان‌دهی می‌شود. یک آزمایشگاه علوم نیازمند تجهیزات علمی است. یک اتاق موسیقی نیازمند ابزارآلات موسیقی است. هم‌مکلاس‌ها به صندلی و کتاب کافی برای دانش‌آموزان نیاز دارد و معلمان کلاس را به صورتی می‌چینند که بهترین شکل ممکن برای یادگیری دانش‌آموزان است.

این مسئله نیز حائز اهمیت است که از فناوری در جایگاه مناسب آن استفاده کنیم. فناوری ابزار قدرتمندی است اما باید با هدف مجهزکردن آموزگار صورت گیرد نه به عنوان جانشینی برای آموزگار. همچنین این ابزار باید باعث پیشرفت واقعی کار آموزگاران بشود نه آن‌چنان که برنامه‌ای باشد که صرفاً وسیله‌ای را در اختیار دانش‌آموزان قرار دهیم و انتظار نتایج مثبت داشته باشیم.

منبع: Atlantic The

نوشته: هیلی گلاتر، امیلی دروی، و آلیا وانگ

* منبع استفاده شده/ میدان

برچسب‌ها: آموزش و پرورش [1]